

ČESKOSLOVENSKÝ VLČÁK SE STAL PRO MICHAELU VAN ERNE PEVNOU SOUČÁSTÍ ŽIVOTA

S neovladatelným psem by žít nemohla

Pavel Hanuška,
Michal Mastný

Míša je přes svoje mládí (29 let) zkušenou rozhlasovou moderátorkou. V roce 1994 začínala v rádiu City. Pak přesídlila na několik let do Nizozemska, kde ji posluchači mohli slyšet na stanici Stadradio Vianen. Od roku 2001 je jednou z neoblíbenějších moderátorek rádia Kiss 98 FM.

Vlčáci v rozhodování zvířetili

„V době, kdy jsem žila v Nizozemsku, jsem poprvé v životě začala vážně uvažovat o psu jako nezbytné součásti naší domácnosti. Jak jsem později zjistila, byl to kolosální nápad.“ vzpomíná Míša. Spolu se svým budoucím nizozemským manželem Peterem van Erne studovali literaturu a sáhali informace. Česko-nizozemské soužití v jejich vztahu se odrazilo i v tom, že od počátku vážali pouze mezi dvěma národními plemeny – saarloosovým (holandským) nebo československým vlčákem.

„Vlčákem jsme si byli jisti, lákala nás jeho živočišnost, přirozenost. Srdce vlka v těle psa. Saarloosův vlčák je československému velmi podobný navenek, ale povahově je značně odlišný. Nakonec jsem získala návrh a rozhodli jsme se pro československého vlčáka,“ s úsměvem komentuje volbu Míša.

Sehnat ovšem psa z českého chovu v Nizozemsku není tak jednoduché, a tak Míša musela trávit mnoho času korespondencí a telefonáty s rodnou republikou. „Nakonec jsem získala kontakt na zakladatele tohoto našeho krásného národního plemene – inženýra Karla Hartla. Ten nám doporučil chovatelku z Rybitví, čímž mi do hlavy nasadil brouka zvaného Yo Yo Band a stejnojmennou písničku,“ směje se Míša, jejímž velkým koníčkem je i hudba. Sama hraje na kytaru a zpívá ve skupině, kterou nazvala podle svého prvního československého vlčáka – Shargoo.

Pro psa jela celá rodina

Výletu z Nizozemska do Rybitví se s Míšou a Peterem nakonec zúčastnili další tři členové rodiny. Chovatelka byla sice vydechena, když viděla, že přijelo pět lidí, ale uklidnila se, když jí vysvětlili, že chtějí skutečně jen jedno štěně. „Výběr je velice těžký, a tak jsme se dohodli, že pejsek, který k nám bude chodit nejvíce a budeme ho nejvíce zajímat, s námi také odjede,“ osvětluje svůj výběr moderátorka.

Michaelu van Erne znají velmi dobře posluchači rádia Kiss. Ještě před několika lety znělo éterem její: „Zdraví vás hovorná Míša Pokorná.“ Poté, co se provdala, vznikl její dnešní pozdrav: „Odpoledne perné s Michaelou van Erne.“

Michaela van Erne se svými mazlíčky, psem Shargoo (vlevo) a fenkou Voodoo.

Výchovu a socializaci nepodcenili

Pejska pojmenovali Shargoo, i když v průkazu původu má jméno Agar Morušový háj. „Socializaci jsme nepodcenili a ukázali jsme mu co nejvíce zvířat, typů lidí, věcí a situací. Od prvního dne jsme se snažili vychovat z něj pašáka,“ shrnuje Míša základní výchovu psa s použitím svého oblíbeného rčení. A dobrá výchova a socializace přinesla své ovoce.

Shargoo se stal platným členem rodiny a po přestěhování zpět do Prahy se bez problémů adaptoval na život v městském bytě. Trpělivě na Míšu čekal doma, když musela do práce. Problémy s rozkousaným zařízením domácnosti jeho majitelka nikdy nepoznala.

Poté, co se i Peter přestěhoval do ČR, koupili manželé u Nymburka domek se zahradou a Shargoo dostal partnerku. „S fenkou Voodoo, kterou jsme si pořídili, Shargoo ožil. Na rozdíl od nás! Ač naše nervy seznaly jisté újmy, život se dvěma psy je zajímavější,“ tvrdí s úsměvem Míša.

Výcvik psa by měl být povinností

Samozřejmostí bylo absolvování základního výcviku v kynologickém klubu. „Vždy jsem chtěla mít psy vyrovnané a ovladatelné,“ říká jejich majitelka. „Nepochopím, že někdo může žít se psem, kterého není schopen přivolat k sobě nebo jít s ním bez problémů po ulici.“ A tak přestože nemá žádné ambice věnovat se sportovní kynologii, nelitovala času a úsilí a s oběma psy složila alespoň zkoušku základní ovladatelnosti.

A protože je Míša van Erne velice společenskou osobou, účastní se se svými československými vlčáky i výstav psů a snad všech sportovních akcí, které klub tohoto plemene pořádá.

Vždy a všude spolu

Život se psy se stal pro Míšu a Petera zajímavější, i když s jistými omezeními. Samozřejmostí se staly letní i zimní dovolené s oběma čtyřnohými členy domácnosti. Bez psů se neobešla ani svatební cesta. „Žádné větší ome-

zení necítíme. Kam nemohou psi, prostě nejedeme. V Nizozemsku je zcela běžné, že mohou do obchodů, restaurací i hotelů. Bohužel u nás se ještě stále setkáváme s problémy.

Míša s novými členy domácnosti – potomky její fenky Aset Voodoo Wolf z Peronówki.

A tak mnoho restaurací nebo hotelů se musí bez naší návštěvy obejít,“ smutně konstatuje Míša a pokračuje: „Naši psi jsou cestovatelé. Když samozřejmě pominu Nizozemsko a Česko, byli s námi v Lucembursku, Francii, Německu, na Slovensku a v Polsku. A cestování prostě milují.“

Přírůstek do rodiny

„13. prosince 2005 se naše smečka konečně dočkala nejkrásnějšího momentu – Voodoo se narodila štěňátko,“ svěruje se Míša. „Nikdy jsem nebyla přítomna porodu, proto jsem dle instrukcí moudrých brožur nachystala lékárníčku a mnoho dalších propriet potřebných při komplikacích.“ Nic z toho ovšem nakonec nepotřebovala a Voodoo všechno zvládla sama. Otcem štěňátek je samozřejmě Shargoo, a tak celá rodina Vánoce moc klidně neměla. Pět malých přírůstků celou domácnost převrátilo vzhůru nohama.

„Byli jsme zvědaví, jak se Voodoo o své potomky postará. Je z ní vzorná matka a i Shargoo se stará takřka dokonale,“ pochvaluje si Míša. „Ve vlčí smečce se v momentě, kdy štěňátko postupně vychází ven z doupěte, ve kterém přišla na svět a první týdny pobývala, o ně začnou starat všichni, tedy i samci. U nás doma to funguje podobně.“

Teď je největší starostí celé rodiny vybrat ty nejlepší majitele pro štěňata, protože Míša cítí, že je za budoucí život štěňat plně odpovědná. „Jsem zvědavá, jak obstojí my. Aby na nás zase nemuseli vlčáci upírat svůj všefákající pohled – Ty jsi sice člověk, ale jinak víš starou belu,“ uzavírá starostlivá chovatelka.

Hana Kaufmanová

Národní plemeno vzniklo v padesátých letech minulého století křížením německého ovčáka a karpatského vlka. Původně bylo vyšlechtěno pro potřeby československé pohraniční stráže. Prvotním cílem bylo vyšlechtit vytrvalého a odolného pracovního psa, protože jiná plemena měla problémy zvládat denní mnohakilometrové hlídkování v horském terénu a počasí.

Otcem projektu je ing. Karel Hartl, který od roku 1955 zpracovával a prosazoval nápad získat křížence mezi vlkem a psem. Projekt zahrnoval mimo jiné i prozkoumání otázek mezidruhového křížení a sledování některých fyziologických rozdílů mezi psem, vlkem a křížencem. V roce 1958 se narodila první štěňata vlčice Brity a německého ovčáka Cézara z Březového háje.

Později přešel vlčák i do civilních rukou, kde se jeho chov rozvíjí dodnes. V roce 1989 bylo plemeno mezinárodně uznáno.

Moderní československý vlčák je pracovním plemenem. Měl by

Pro československého vlčáka je typický „vlčí“ vzhled, pro který je také tak oblíben.

zvládnout klasický výcvik. Ale při správném vedení dosahují vlčáci úspěchů např. i v agility nebo jako saňoví psi. Neocenitelný je ovšem jak společník do přírody.

Vyniká svou vytrvalostí a číchovémi schopnostmi. Naopak některé cviky, například apertování, mu činí obtížné, nikoliv však nepřekonatelné. Pro svou vysokou inteligenci a samostatnost je některými kynology pro výcvik zatracován. Neprávem. Při dostatečné trpělivosti a pod dobrým vedením je československý vlčák schopen dosahovat velice dobrých výsledků.

Československý vlčák je pes milující společnost, jak lidskou, tak psi. Jeho pán by měl mít již předchozí zkušenost s výcvikem psa nebo by alespoň měl být otevřen radám zkušenějších. I přes větší nároky kladené na majitele při výchově a správné socializaci štěňete si nachází stále více příznivců doma i v zahraničí.

■ Další informace na:
www.wolfdog.org
www.ceskoslovenskyvlcak.cz.
(Autorka je dlouholetou chovatelkou československého vlčáka)